

Tadeusz Malinowski, Maria Prochowska

Komorowo, gm. Kaźmierz, woj. poznańskie. Stanowisko 12

Informator Archeologiczny : badania 9, 183-184

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Skrwy i niewielkim strumykiem bez nazwy. Osada wczesnośredniowieczna jest rozległa, zlokalizowana powierzchniowo. Ślady zabudowań rozrzucone są bezładnie na długości około 80 m w południowej części cypla. W dwóch wykopach założonych w zachodniej części osady odsłonięto:

- niezbyt głębokie palenisko z obudową kamienną, zawierające liczną ceramikę, noże żelazne i kości zwierzęce,
- 2 jamy, w tym jedną zasobową z ubogim inwentarzem,
- niemal całkowicie zniszczony obiekt mieszkalny, z którego pochodzą noże, fragment grzebienia, część zdobionego okucia brązowego,
- rów uchwycony na długości 23 m, który może być związany z końcową fazą istnienia osady.

Materiały ceramiczne datują stanowisko 2 na wiek XI-XII.

Stanowisko 2a

Wykop założony na południowym skraju osady odsłonił jedynie piec do wypalania wapna. Część podziemna zachowała się bardzo dobrze. Wkopana była w zbitą calcową glinę, która miejscami tworzyła bezpośrednio ścianę - góra ściany obudowana była natomiast dużymi kamieniami. Zachowana głębokość wynosiła 140 cm, średnica wkopu u góry - ponad 150 cm, na dole około 100 cm. Piec przykryty był na powierzchni rusztowaniem z belek i gałęzi, grubo oblepionych gliną. Wyróżniono w nim następujące warstwy:

- 1 - warstwa gruzu i smolistej ziemi - miąższość około 65 cm
- 2 - warstwa gliny i spalenizny - miąższość 8-11 cm
- 3 - cztery warstwy wapna /tylko miejscami poprzedzielane są wkładkami gliny/ o ogólnej grubości pokładu 54 cm
- 4 - gruba warstwa spalenizny na dnie.

W dolnej warstwie wapna znaleziono ułamki naczynia częściowo chropowatego, określającego czas użytkowania pieca na II-III wiek.

Materiały złożone są w IHKM PAN w Warszawie.

KOMOROWO, gm. Kaźmierz
woj. poznańskie
Stanowisko 12

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził dr hab. Tadeusz Malinowski
przy współpracy mgr Marii Prochowskiej
z Zakładu Antropologii Uniwersytetu im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu oraz dr. Bogusława

Mareckiego z Zakładu Anatomii Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu. Finansował WKZ w Poznaniu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne, osadnictwo kultury grobów jamowych i nowożytnie.

Badaniami objęto obszar 275 m² przylegający do zbadanego w roku ubiegłym. W ich trakcie odkryto 20 wczesnośredniowiecznych grobów szkieletowych. Niektóre z nich były wyposażone, przede wszystkim w noże żelazne, ponadto w drewniane wiadra okute blachą żelazną oraz ostrogi. Zbadaną część cmentarzyska można datować na koniec X i na początek XI w.

Odkryto także jedną jamę zawierającą ceramikę kultury grobów jamowych. Można ją datować na schyłek okresu późnolateńskiego lub na wczesną fazę okresu wpływów rzymskich. Prawdopodobnie z tego czasu pochodzą też wcześniej odkrywane, nieliczne ułamki naczyń glinianych, które wiążąno z osadnictwem kultury łużyckiej.

Natrafiono ponadto na kilka obiektów nowożytnych towarzyszących pozostałościom chaty rozkopywanej w ubiegłym roku, datowanej wówczas wstępnie na XVI-XVIII w. Chronologię tę można obecnie próbować bardziej uściślić na podstawie boratynki Jana Kazimierza noszącej najprawdopodobniej datę 1660.

KOLONIA CZERMNO, gm. Tyszowce
woj. zamojskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadzili mgr Leszek Gajewski
i dr Jan Gurba. Finansował AOBK w Lublinie.
Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośrednio-
wieczna VIII-IX w. /lub wcześniej/.

Odsłonięto dwa pomieszczenia typu magazynowego /tzn. jamy zasobowe/ oraz sporą ilość ułamków naczyń, pozostających w związku z "II typem małopolskiej ceramiki wczesnośredniowiecznej" wg A. Żakiego.

Materiał złożony jest w ZA UMCS.

Badania będą kontynuowane.